

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

Tractatus de erroribus Pelagianorum, de gratia, de iustificatione & merito,
de virtutibus theologicis & quatuor cardinalibus, ac de ineffabili mysterio
incarnationis

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniae Agrippinae, 1671

Art. I. Declaratur breviter, quid Incarnationis nomine significetur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77177)

DISPUTATIO PROOEMIALIS

Contra Hæreticorum & Iudæorum errores.

Priusquam difficultates Theologicas, quæ in hoc Tractatu frequentissimæ & celeberrimæ sunt, aggrediamur, & cum Doctoribus Catholicis disputemus, hanc disputationem in ipsius limine, ut cæteris præambulum instituamus, ut Hæreticorum & Iudæorum confutatis erroribus, fidei veritas circa Incarnationis mysterium, clariùs eluceat, & firmitus stabilietur.

ARTICULUS PRIMUS.

Declaratur breviter, quid Incarnationis nomine significetur.

Incarnationis nomine significatur unio humanitatis & divinitatis in una Christi persona. Hæc enim humanitas ex carne componitur & spiritu, non incongruè tamen nomine carnis, assumptio humanitatis ad Verbum exprimitur. Primum, quia hoc fundamentum habet in frequentiori usu Scripturæ Sacræ, in qua nomine carnis totus homo significari solet, accepta parte pro toto, ut Genesi 6. Omnis caro corruperat viam suam. Id est omnis homo, pravis & corruptis eorum moribus. Lucæ 3. Videbit omnis caro salutem Dei. Et ad Romanos 3. In operibus legi non justificabitur omnis caro. Hoc est nullus homo per solam legem Moysi, salvus fieri potest, sine Christo. Secundum, ad ostendendam veritatem Incarnationis, contra Manichæos, negantes Verbum Divinum, veram carnem assumpsisse. Tertio, ad demonstrandam magnitudinem charitatis Dei erga homines, qui adeo se humiliavit & exinanivit, ut tam vilem & abjectam carnis naturam, ad illos redimendos assumpserit. Propter quod hoc mysterium Paulus 1. ad Timotheum 3. dicit, Magnum secretum sacramentum, quod manifestatum est in carne. Hanc incarnationem Theophilactus, relatus à D. Thoma in Catena aurea, his verbis expressit: Evangelista volens ostendere mirabilem Dei condescensionem, carnem commemorat, ut illius admiremur misericordiam, quoniam propter nostram salutem, quod omnino remotum est, & distans ab illius natura, assumpsit, scilicet carnem, anima namque habet aliquam propinquitatem ad Deum. Quarto, sub hoc nomine, aliud mirabile insinuat, nempe Deum in similitudinem nostras & imbecillitates, quæ voce

A se sit, incarnationis nomine, convenienter totius humanitatis assumptio significata est. Verumtamen ne nomen carnis, ab aliquo in deteriorem partem sumeretur, Ecclesia quæ de Filio Dei in Symbolo dicit, Et incarnatus est, statim subdit, Et homo factus est; & Sancti Patres, licet frequenter vocent hoc mysterium Incarnationem, interdum tamen aliud nomen in omnibus inligunt; Damascenus enim lib. 1. de fide, cap. 3. & lib. 3. cap. 6. ipsum *ἡνωσις*, id est inhumanationem, vocat; Hilarius verò in Prologum Psalmorum, *corporationem*, seu *incorporationem* appellat: quæ voce usus est etiam Tertullianus libro de carne Christi, circa principium.

ARTICULUS III.

Varii Hæreticorum errores, circa Incarnationis mysterium, breviter referuntur, ac refelluntur.

Cum Incarnationis mysterium sit præcipuum nostræ religionis fundamentum, & jusque cognitio, medium ad obtinendum salutem necessarium, ut in Tractatu de fide ostensum est, non mirum, si diabolus, variis Hæreticorum erroribus, ejus veritatem, aut penitus destrueret, aut adulterare & corrumpere, vel saltem aliqua ex parte diminueret & obscurare tentaverit. Unde Fulgentius lib. 1. ad Trasimundum cap. 4. Certum est (inquit) penè omnes hæreticæ pravitate errores, hinc quibusdam multipliciter subrepsisse, dum magnum pietatis sacramentum, quod manifestatum est in carne, justificatum est in spiritu, apparuit Angelis, prædicatum est gentibus, creditum est in hoc mundo, assumptum est in gloria, nonnulli aut non sicut est credunt, aut omnino non credunt; & ille lapis qui ab ædificantibus reprobatur, in caput factus est anguli, quibusdam præva credulitatis cecitate possessus, lapis offensionis & petra scandali efficitur.

Hanc errorum contra hujus mysterii veritatem pugnantium multipliciter, eleganter descripsit Leo Papa serm. 8. de Nativitate, his verbis: Omnium ferè falsa credentium opinionibus, quæ etiam Sancti Spiritus negationem prouunt, retractatis, neminem penè deviasse cognoscimus, nisi qui dum in Christo naturarum veritatem sub unius personæ confessione non credidit. Alii etenim Domino solam humanitatem, alii solam adscribere Deitatem. Alii veram quidem in ipso divinitatem, sed carnem dixerunt fuisse simulacram. Alii professi sunt veram eum suscepisse carnem, sed Dei Patris non habuisse naturam & deitatem ejus, quæ erant humana substantia deputantes, majorem sibi Deum, minoremque sinxerunt; cum gradus in divinitate esse non possit. Quoniam quidquid Deo minus est, Deus non est. Alii cognoscentes Patris & Filii nullam esse distantiam, quia